

Sygnatura akt VII U 549/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Głowacka-Damaszko

Protokolant: Joanna Pajorska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2013 r. w J.

odwołania J. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 02 kwietnia 2012 r., znak: (...)

w sprawie J. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o prawo do emerytury

I. odwołanie oddala.

Sygn. akt VII U 549/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02.04.2012 r. (znak: (...)/odm) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił J. N. prawa do emerytury na podstawie art.28 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki posiadania 20 lat łącznych okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udokumentował 16 lat, 2 miesiące i 3 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 1 miesiąc i 6 dni okresów uzupełniających, a zatem łącznie 19 lat, 3 miesiące oraz 9 dni zamiast wymaganych 20 lat.

J. N. wniósł od powyższej decyzji odwołanie podnosząc, iż organ rentowy błędnie ustalił jego łączny staż pracy.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. N. urodzony (...) udokumentował łączny okres ubezpieczenia (składkowy i uzupełniający) w wymiarze 19 lat, 9 miesięcy i 12 dni.

/dowód: pismo ZUS z dnia 18.02.2013 r. – k.51;

świadcstwo pracy z dnia 03.12.1991 r. wraz z zaświadczeniem – k.43;

akta emerytalne, w tym: świadectwo pracy z dnia 20.02.2012 r. (k.46)/

Decyzją z dnia 02.04.2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił J. N. prawa do emerytury na podstawie art.28 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki posiadania 20 lat łącznych okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udokumentował 16 lat, 2 miesiące i 3 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 1 miesiąc i 6 dni okresów uzupełniających, a zatem łącznie 19 lat, 3 miesiące oraz 9 dni zamiast wymaganych 20 lat.

/dowód: decyzja z dnia 02.04.2012 r. – k.53/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie mogło zostać uwzględnione.

Wobec wnioskodawcy jako osoby urodzonej przed dniem 01.01.1949 r. zastosowanie znajdują przepisy Rozdziału 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), w tym art.27 zgodnie, z którym ubezpieczonym przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki osiągnęli wiek emerytalny (w przypadku wnioskodawcy 65 lat) oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Stosownie do art.28 ww. ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., którzy nie osiągnęli okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art.27 ust.1 pkt 2, przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki: osiągnęli wiek emerytalny (65 lat) oraz mają okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla mężczyzn.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury na podstawie art.28 ustawy emerytalnej w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki posiadania 20 lat łącznych okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udokumentował 16 lat, 2 miesiące i 3 dni okresów składkowych oraz 3 lata, 1 miesiąc i 6 dni okresów uzupełniających, a zatem łącznie 19 lat, 3 miesiące oraz 9 dni zamiast wymaganych 20 lat.

W toku postępowania sądowego wnioskodawca przedstawił świadectwo pracy z dnia 03.12.1991 r. wraz z zaświadczeniem z dnia 30.11.1991 r. potwierdzające okres zatrudnienia od 05.08.1991 r. do 10.12.1991 r. w Ośrodku (...)we W.na budowie eksportowej w C.. W związku z powyższym Sąd zwrócił się do organu rentowego o ponowne przeliczenie łącznego stażu ubezpieczeniowego wnioskodawcy z uwzględnieniem powyższego okresu.

W piśmie z dnia 18.02.2013 r. organ rentowy przedstawił żądane wyliczenie okresów zatrudnienia wskazując, że wnioskodawca udokumentował tym samym 19 lat, 8 miesięcy i 12 dni łącznych okresów składkowych i nieskładkowych. W swoim wyliczeniu organ rentowy błędnie zaliczył okres zatrudnienia wnioskodawcy w Ogrodnictwie (...) M. P.w J.od 01.03.1987 r. do 31.12.1987 r. przyjmując to zatrudnienie w wymiarze 9 miesięcy i 1 dnia, zamiast 10 miesięcy i 1 dnia, zgodnie z treścią świadectwa pracy z dnia 20.02.2012 r. Tym samym należało uznać, że wnioskodawca udowodnił łącznie 19 lat, 9 miesięcy i 12 dni okresów ubezpieczenia, a zatem nie udokumentował wymaganych 20 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy nie było bowiem możliwości uwzględnienia w łącznym okresie składkowym i nieskładkowym okresu pobierania przez niego renty inwalidzkiej w związku z wypadkiem przy pracy latach 1980-1982.

Należy podkreślić, że zgodnie z art.5 ustawy emerytalnej przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się okresy składkowe, o których mowa w art.6 oraz nieskładkowe, o których mowa w art.7. Jedynie zatem okresy enumeratywnie wskazane w art.6 i 7 ustawy emerytalnej mogą być uwzględniane do okresów uprawniających do nabycia świadczenia emerytalnego.

W myśl art.6 ustawy emerytalnej okresami składkowymi są wskazywane tam okresy ubezpieczenia, czy opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, a także rozmaite okresy służby m. in. w Policji, w Straży Granicznej, czy w Służbie Więziennej oraz liczne inne okresy. Artykuł ten nie wymienia jednak jako okresu składkowego okresu pobierania renty inwalidzkiej. Wskazywany przez wnioskodawcę art.6 ust.2 pkt 5, zgodnie z którym za okresy składkowe uznaje się również okresy niewykonywania pracy po ustaniu zatrudnienia, jeżeli za te okresy na podstawie przepisów Kodeksu pracy zostało wypłacone wynagrodzenie lub odszkodowanie dotyczy okresów wypłacania wynagrodzenia lub odszkodowania na podstawie przepisów Kodeksu pracy nie zaś wypłaty świadczeń na podstawie przepisów ubezpieczeniowych. W przepisie tym chodzi zatem o odszkodowania wypłacone w związku z nieuzasadnionym lub niezgodnym z prawem wypowiedzeniem umowy o pracę bądź rozwiązaniem stosunku pracy bez wypowiedzenia, które to roszczenia znajdują oparcie w stosownych przepisach prawa pracy.

Okres pobierania renty inwalidzkiej nie został także wskazany w art.7 ustawy emerytalnej wymieniającej poszczególne okresy uznawane za okresy nieskładkowe. Powoływany przez wnioskodawcę art.7 pkt 2, zgodnie z którym okresem nieskładkowym jest również okres pobierania renty chorobowej po ustaniu zatrudnienia w wymiarze czasu pracy nie niższym niż połowa obowiązującego w danym zawodzie lub po ustaniu obowiązku ubezpieczenia społecznego z innego tytułu, dotyczy renty chorobowej stanowiącej inny rodzaj świadczenia niż dawna renta inwalidzka. Rentę chorobową wprowadzono do systemu świadczeń ubezpieczeniowych od dnia 1 stycznia 1975 r. na mocy dodania art. 29a-29b do ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin. Od dnia 1 stycznia 1983 r. w miejsce renty chorobowej wprowadzono świadczenie rehabilitacyjne w ramach ubezpieczenia chorobowego. Renta chorobowa, podobnie jak obecnie świadczenie rehabilitacyjne, była świadczeniem przyznawanym pracownikowi, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego był nadal niezdolny do podjęcia jakiegokolwiek pracy, jednak dalsze leczenie lub rehabilitacja rokowały odzyskanie zdolności do pracy w przeciągu 12 miesięcy. Było to zatem świadczenie pośrednie pomiędzy zasiłkiem chorobowym a rentą inwalidzką przyznaną dopiero po stwierdzeniu, że niezdolność do pracy jest długotrwała tzn. stan zdrowia nie rokuje szybkiego odzyskania zdolności do pracy.

Zgodnie natomiast z art.7 pkt 3 okresami nieskładkowymi są również okresy niewykonywania pracy po ustaniu zatrudnienia, jeżeli za te okresy, na podstawie przepisów Kodeksu pracy, zostało wypłacone odszkodowanie. A zatem w powyższym przepisie, podobnie jak w art.6 ust.2 pkt 5 mowa jest o odszkodowaniu wypłaconym na podstawie przepisów Kodeksu pracy, nie zaś na podstawie przepisów ubezpieczeniowych, w tym dotyczących rent inwalidzkich, czy jednorazowego odszkodowania wypłaconego w związku z wypadkiem przy pracy.

Reasumując na podstawie obowiązujących przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie ma możliwości uznania wnioskowanego okresu pobierania świadczeń odszkodowawczych i rentowych w związku z wypadkiem przy pracy ani jako okresu składkowego ani jako okresu nieskładkowego. Tym samym okres ten nie może zostać uwzględniony przy ustalaniu prawa do emerytury.

Mając powyższe na względzie, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd uznał, że wnioskodawca nie spełnił warunku udokumentowania co najmniej 20 lat łącznych okresów składkowych i nieskładkowych i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalił.